

рисвали на новородено-то, что да му ся случи доклѣ е живо. Заедно съ новородено-то ся явявала на небето и нова звѣзда, коя-то водила чловѣка прѣзъ цѣлый му животъ, па най-напоконъ заедно съ него умирала.

Баба-шярка и Медены-Маслены были духове на болести-ты.

Освѣнь общы-ты божества всякой челядникъ чловѣкъ си ималь и свои чястны богове, кои-то му чували кѣщѣ-тѣ и имота; то были духове, кои-то Българіе-ти наричали Домакынъ, Чеси-ти — Дѣдъ, Шетекъ и Хосподаринъ, а Словенци-ти — Божикъ, а Русси-ти — Домовой и Хозяинъ.

БОГОПОЧИТАНИЕ У СЛОВЕНЫ-ТЫ.

Вси Словене все еднакво не почитали богове-ты си. Чеси-ти и Южни-ти Словене гы почитали твърдѣ просто: тии нѣмали жрьцы и общы храмове, нито общы истуканы (идолы). За храмъ имъ служила всичка-та околія дѣ-то сѣдѣли, а главенъ жрьць имъ былъ самый князь или войвода на племя-то и на войскѣ-тѣ, и приносяли жрътвѣ на богове-ты спасове на угодны тѣмъ мѣста, наречены оброчища, по могылы и пещери; кога горѣла жрътва-та, повече-то тлѣста крава и единъ голѣмъ хлѣбъ-кравай, всякой отъ набожны-ты ходилъ наоколо та славилъ богове-ты. Челядници-ти пакъ като главы на кѣщѣ-тѣ, сами быле жрьцы на домашны-ты си богове, на кои-то имали и дръжали истуканы на най-почетно мѣсто въ кѣщи — у кѣтя или наблизу въ горѣ-тѣ.

И русскы-ты Словене испрѣво нѣмали, ни храмове